

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **L. T. M.**, narozená „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupená Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno,

proti

žalovanému: **Ministr vnitra**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2017, č. j. MV-12811-6/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministra vnitra ze dne 15. 5. 2017, č. j. MV-12811-6/SO-2017, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „komise“), ze dne 24. 4. 2017, č. j. MV-12811-4/SO-2017. Tímto rozhodnutím komise rozhodnutím dle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítla žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky a dále zamítla žádost žalobkyně o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že správní orgány odůvodnily zamítnutí žádosti o obnovu řízení skutečností, že dle jejich názoru nebyly shledány důvody pro obnovu řízení stanovené v § 100 odst. 1 správního řádu, přičemž argumentovaly tím, že žalobkyně měla předloženou lékařskou zprávu uplatnit v odvolacím řízení. Správní orgány dále uvedly, že žalobkyně se se srdečním onemocněním léčí od roku 2006, a lékařskou zprávu tedy nelze označit za novou skutečnost. Žalobkyně namítala, že dříve v řízení předložené lékařské dokumenty z Vietnamu správní orgány nepovažovaly za dostatečně prokazující závažnost onemocnění žalobkyně, a proto byla nucena předložit lékařskou zprávu české lékařky, aby správní orgány neměly pochybnosti o jejím zdravotním stavu. Žalobkyně nemohla lékařskou zprávu předložit dříve, neboť ta neexistovala, a v předchozím řízení měla žalobkyně za to, že lékařské zprávy z Vietnamu jsou dostačující. Žalobkyně namítla, že žalovaný dovozuje, že léčba od roku 2006 brání posouzení lékařské zprávy jako nové skutečnosti. K tomu žalobkyně zopakovala, co uvedla v odvolání proti rozhodnutí komise, že novou skutečností není onemocnění, to existovalo v době původního řízení, avšak jeho závažnost nebyla správním orgánům známa, a tedy z tohoto důvodu se jedná o dříve neznámou skutečnost, k prokázání čehož nemohla žalobkyně poskytnout důkaz, neboť lékařská zpráva vydaná českou lékařkou v době původního řízení neexistovala. Napadené rozhodnutí tedy bylo dle jejího názoru nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Současně měla za to, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s výše uvedenou odvolací námitkou žalobkyně jako celkem, když pouze jednou větou zopakoval názor komise, aniž by uvedl, jakými úvahami se při svém rozhodování o námitce řídil. Nesouhlasila se závěrem žalovaného, který považovala i za nelogický, že předmětnou lékařskou zprávu nelze označit za novou skutečnost, která vyšla najevo. Žalobkyně předložila v řízení o žádosti o povolení obnovy řízení lékařskou zprávu vystavenou v době po nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo skončeno původní řízení. Tuto lékařskou zprávu tedy objektivně v původním řízení předložit nemohla, když tato byla vystavena teprve po skončení předmětného řízení.
3. Žalovaný rovněž v napadeném rozhodnutí potvrdil závěr komise, na základě kterého byla zamítnuta žádost o přiznání odkladného účinku žádosti o povolení obnovy řízení, a to z důvodu, že přiznání odkladného účinku nezmění situaci žalobkyně ohledně její možnosti účastnit se na veřejném zdravotním pojištění. Žalobkyně v odvolání namítala, že se komise Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nedostatečně vypořádala s otázkou přiznání odkladného účinku, neboť tu je povinna posuzovat z úřední povinnosti. Jestliže bylo tedy komisi známo, že zdravotní stav žalobkyně je natolik závažný, že není schopna podstoupit několikahodinový let do země původu, měla dle žalobkyně posoudit i vliv nepřiznání odkladného účinku v tomto ohledu, když v důsledku nepřiznání odkladného účinku bude žalobkyně nucena takovou cestu podstoupit, a tedy bude vystavena značnému zdravotnímu riziku. Uvedla, že názor žalovaného, že v řízení nebylo prokázáno, že by pro žalobkyni cestování představovalo značné riziko, je v rozporu se spisovou dokumentací a s obsahem lékařské zprávy, ze které je evidentní, že nemůže s ohledem na srdeční onemocnění podstoupit tak namáhavou cestu. Žalovaný tedy založil své rozhodnutí na nesprávném posouzení skutkových okolností a nedostatečně se vypořádal s námitkou žalobkyně.

4. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku její žádosti o obnovu řízení. Zdůraznila, že jí jednak hrozí vážná újma v důsledku vysoké pravděpodobnosti zhoršení jejího zdravotního stavu a vyvolání stavu ohrožujícího ji na životě a jednak je zde existence veřejného zájmu na dobrém zdravotním stavu a na zachování jejího života. Měla za to, že rozhodnutí žalovaného je založeno na nesprávném právním posouzení věci a na nedostatku důvodů. Poukázala na to, že žalovaný není ošetřujícím lékařem a nemůže posuzovat obsah lékařské zprávy z hlediska hodnocení zdravotního stavu žalobkyně. Jestliže ošetřující lékařka žalobkyně shledala, že žalobkyně nemůže podstoupit několikahodinový let do země původu, a žalovaný měl o této skutečnosti pochybnosti, měl ve smyslu zásady materiální pravdy provést takové důkazy, aby byly skutečný stav věci a závažnost jejího onemocnění dostatečně zjištěny.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Dále uvedl, že žalobkyně měla v původním řízení dostatečný prostor pro to, aby svá tvrzení o zdravotním stavu řádně doložila a prokázala, což se však nestalo. Poukázal na to, že žalobkyně v původním řízení doložila pouze lékařské zprávy ze země původu, které nikterak neprokazovaly, že by její onemocnění bylo závažné a znemožňovalo jí po delší dobu cestovat. Jestliže byla žalobkyně podle nyní doloženého lékařského potvrzení již od roku 2006 sledována pro závažné srdeční onemocnění, v jehož důsledku nemohla letecky cestovat, mohla tuto skutečnost dle žalovaného doložit již v průběhu správního řízení o zrušení jejího trvalého pobytu, nikoli až po jeho pravomocném skončení v říjnu 2016. Pokud se žalobkyně léčila se srdečním onemocněním již od roku 2006, nelze dle žalovaného přisvědčit její námitce, že lze tuto lékařskou zprávu označit za novou skutečnost, která vyšla najevo. Na podporu svých závěrů žalovaný odkázal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 3 As 38/2012-27.

Správní spis

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení věci. Oznámením ze dne 10. 11. 2015 bylo zahájeno řízení z moci úřední ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, neboť žalobkyně pobývala mimo území států Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců. V původním řízení byly ve spisové dokumentaci shromážděny výsledky lékařských vyšetření, které dokumentovaly zdravotní stav žalobkyně od března 2006 do února 2014. Jedná se o lékařské zprávy, které byly vydány lékaři Nemocnice Na Homolce, Kardiologie Na Bulovce, s. r. o., a Podřípské

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nemocnice s poliklinikou Roudnice n. L., s. r. o. Spisová dokumentace obsahovala též výsledky vyšetření prováděných na území Vietnamu Klinikou interny – kardiologie Thang Long, přičemž se jedná o zdravotní záznamy od května 2009 do října 2013. V původním řízení žalobkyně doložila též potvrzení lékaře Kliniky interny – kardiologie Thang Long ze dne 23. 11. 2015, jenž potvrdil, že dne 9. 10. 2013 žalobkyni vyšetřil a že ta trpí onemocněním srdce – syndromem WPW (Wolffův-Periksovův-Whitův syndrom, pozn. soudu). Podle výsledků vyšetření českých lékařů žalobkyně trpí počínající dilatační kardiomopatií s ejekční frakcí levé komory 35 % (např. zpráva Nemocnice Na Homolce ze dne 11. 2. 2009). Rozhodnutím ze dne 28. 4. 2016, č. j. OAM-3165-17/ZR-2015, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, zrušilo žalobkyni dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), povolení k trvalému pobytu a stanovilo jí lhůtu k vycestování z území České republiky 30 dnů od právní moci rozhodnutí; v tomto rozhodnutí se Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, zdravotním stavem žalobkyně podrobně zabývalo. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, v němž nijak nerozporela závěry Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, že zdravotní onemocnění žalobkyně nebylo tak závažné, aby po dobu tří let bylo překážkou pro návrat do České republiky. Ke svému odvolání datovanému dnem 9. 5. 2016 žalobkyně nedoložila a nenavrhlala žádné důkazy. Komise rozhodnutím ze dne 12. 9. 2016, č. j. MV-79246-4/SO-2016, odvolání žalobkyně zamítla a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky, potvrdila. Dne 12. 1. 2017 žalobkyně podala prostřednictvím svého právního zástupce žádost o obnovu řízení, k níž doložila lékařské potvrzení MUDr. B. ze dne 21. 10. 2016. Rozhodnutím ze dne 24. 4. 2017, č. j. MV-12811-4/SO-2017, komise zamítla žádost žalobkyně o obnovu řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky a dále zamítla žádost žalobkyně o přiznání odkladného účinku žádosti o obnovu řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí komise potvrdil.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
9. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

10. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námitkou, že závažnost jejího zdravotního onemocnění je dříve neznámou skutečností, která existovala v době původního rozhodnutí, ale k jejímu prokázání nemohla žalobkyně poskytnout důkaz, neboť lékařská zpráva vydaná českou lékařkou v době původního řízení neexistovala. S touto námitkou soud nesouhlasí. Soud předně uvádí, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008–13, www.nssoud.cz). Soud dále uvádí, že žalovaný se výše uvedenou odvolací námitkou výslovně zabýval na straně 3 svého rozhodnutí. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že žalobkyně se se srdečním onemocněním léčila od roku 2006, a proto nemohl přisvědčit její námitce, že lze tuto lékařskou zprávu označit za novou skutečnost, která vyšla najevo. Datum vystavení lékařské zprávy přitom žalovaný neshledával podstatným. Žalovaný se rovněž zabýval námitkou žalobkyně, že by pro ni cestování znamenalo značné zdravotní riziko. Tuto námitku žalovaný považoval za nedůvodnou, neboť tato skutečnost nebyla v průběhu správního řízení řádně prokázána. Takovéto vypořádání odvolacích námitek ze strany žalovaného pokládá soud za dostačující. Soud tedy po prostudování odvolání žalobkyně a žalobou napadeného rozhodnutí konstatuje, že rozhodnutí žalovaného je způsobilé soudního přezkumu, a námitky týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného tudíž nejsou důvodné.
11. Dále se soud zabýval věcným posouzením věci. Obnova řízení [specificky dle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, které je v daném případě uplatňováno] je - na rozdíl od úpravy tzv. přezkumného řízení dle § 94 správního řádu - určena primárně k nápravě skutkových nesprávností. K nápravě právních omylů a vad slouží institut přezkumného řízení. Správní řád pak stanoví důvody pro povolení obnovy taxativním způsobem. Teprve za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení. Obnova řízení je totiž mimořádným opravným prostředkem, prolamujícím účinek právní moci rozhodnutí. Okamžik právní moci je důležitým momentem z hlediska právní jistoty a stability všech subjektů veřejné správy. Do pravomocného rozhodnutí je proto možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem striktně specifikovaných podmínek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009–74, publ. pod č. 2144/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz).
12. Dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka řízení obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit nebo se provedené důkazy ukázaly být nepravdivými. Dle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu se řízení obnoví, jestliže bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí, vydaného v řízení, které má být obnoveno. V obou případech je stanovena další podmínka, podle níž musí být zjištěno, že tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem dokazování. Dle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník řízení podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

13. Z citovaných ustanovení je zřejmé, že uvedený důvod obnovy slouží ke korekci postupu správního orgánu při zjišťování podkladů pro rozhodnutí v původním řízení. Za dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy je nutné považovat takové skutečnosti či důkazy, které existovaly v době původního rozhodování, vyšly však najevo až po ukončení původního řízení a před ukončením původního řízení nebyly účastníkovi řízení známy, a proto je nemohl v řízení uplatnit. Za dříve neznámou skutečnost je nutné považovat takovou skutečnost, která existovala v době původního řízení, a objektivně ji účastník řízení nemohl znát nebo nemohl uplatnit (viz již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74, nebo rozsudek ze dne 31. 1. 2011, č. j. 8 As 18/2010-113, www.nssoud.cz). I proto, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož důsledkem je zásah do pravomocného správního rozhodnutí, tedy zásah do právních poměrů, které již byly autoritativně správním rozhodnutím stanoveny, je třeba pojem „*dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy*“ chápat v objektivním smyslu. Tedy jako skutečnosti (důkazy), které účastník správního řízení skutečně znát nemohl a nemohl je v původním řízení uplatnit. Za takové skutečnosti jsou považovány např. situace, kdy listina nebo jiná věc potřebná k provedení důkazu byla nedostupná, nebo případy, kdy důležitý svědek nebyl dosažitelný nebo dodatečně vypověděl o důležitých okolnostech, ačkoli v původním řízení odepřel výpověď (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 6 A 176/2002-75, publ. pod č. 357/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz).
14. O takový případ však v posuzované věci nešlo. V projednávané věci žalobkyně odůvodňovala obnovu řízení toliko potvrzením MUDr. V. B. ze dne 21. 10. 2016, v němž tato lékařka uvedla, že žalobkyně je od roku 2006 sledována na kardiologii v Nemocnici Na Homolce pro srdeční onemocnění, které v průběhu doby vyžadovalo i chirurgický zákrok, jsou nutné pravidelné kontroly. Dále je v tomto lékařském potvrzení konstatováno, že vícehodinové cestování letadlem ohrožuje žalobkyni na zdraví, neboť může dojít k progresi onemocnění včetně trvalých následků.
15. Soud se shoduje se správními orgány v tom, že potvrzení lékařky MUDr. V. B. ze dne 21. 10. 2016 nelze považovat za dříve neznámou skutečnost, kterou by žalobkyně nemohla v původním řízení uplatnit. Je třeba předně zdůraznit, že potvrzení lékařky MUDr. B. nelze považovat za lékařskou zprávu, jak se mylně domnívá žalobkyně. Lékařská zpráva musí obsahovat zejména údaje o zjištěném zdravotním stavu, včetně výsledků laboratorních a dalších vyšetření a doporučení k dalšímu poskytování zdravotních služeb (srov. přílohu č. 1 k vyhlášce č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů). Uvedené základní náležitosti potvrzení MUDr. B. nesplňuje, neboť pouze velmi obecně a kuse konstatuje, že žalobkyně trpí od roku 2006 srdečním onemocněním a že vícehodinové cestování letadlem žalobkyni ohrožuje na zdraví. Chybí v něm mj. jakékoliv údaje o zjištěném zdravotním stavu žalobkyně a jeho vývoji (není uvedena ani konkrétní diagnóza) a o výsledcích vlastního vyšetření provedeného MUDr. B. Uvedené potvrzení tedy nedokládá žádné podstatné zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, které by správní orgány v původním řízení nemohly hodnotit, ale spíše jeho neměnnost. Soud tudíž nemůže souhlasit se žalobkyní ani v tom, že by předmětné potvrzení mohlo dokládat závažnost zdravotního onemocnění, která nebyla správními orgány v původním řízení známa, v čemž žalobkyně spatřovala právě onu novou skutečnost, která měla odůvodnit obnovu řízení.
16. Soud dále uvádí, že z obsahu původní spisové dokumentace je zjevné, že správní orgány měly k dispozici nejen žalobkyní předložené lékařské zprávy z Vietnamu, ale též výsledky vyšetření vypracované českými lékaři v období před jejím odcestováním do Vietnamu. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v roce 2011, ale rovněž po jejím návratu do České republiky v roce 2014. Soud pak nerozumí tvrzení žalobkyně, že v původním řízení neexistovala zpráva vydaná českou lékařkou, když spisová dokumentace evidentně obsahuje řádné lékařské zprávy vyhotovené respektovanými zdravotnickými zařízeními nacházejícími se na území České republiky (např. Nemocnice Na Homolce).

17. S ohledem na výše uvedené soud aprobuje závěr správních orgánů, že pokud se žalobkyně se srdečním onemocněním léčila od roku 2006, mohla tuto skutečnost doložit již v průběhu původního správního řízení, což ostatně, jak je výše uvedeno, učinila. Soud dále zdůrazňuje, že správní orgány v původním řízení na podkladě opatřených lékařských zpráv od českých i vietnamských lékařů hodnotily srdeční onemocnění žalobkyně a jeho závažnost. V případě srdečního onemocnění, s nímž se léčí od roku 2006, tudíž nelze vůbec uvažovat o tom, že by se v době vydání původního rozhodnutí odvolacího orgánu dne 12. 9. 2016 mohlo jednat o dříve neznámou skutečnost, kterou žalobkyně nemohla objektivně znát nebo by ji nemohla objektivně uplatnit. Soud dodává, že žalobkyně netvrdila ani nedokládala, co jí mohlo bránit v tom, aby si potvrzení vypracované MUDr. B. vyžádala dříve než 21. 10. 2016, a aby jej tedy mohla předložit správním orgánům v původním řízení, které bylo zakončeno rozhodnutím vydaným dne 12. 9. 2016. Soud dále zdůrazňuje, že žalobkyně i přes konstatování obsažené v předmětném potvrzení, že jí vícehodinové cestování letadlem vážně ohrožuje na zdraví, dobrovolně letecky v roce 2011 odcestovala do Vietnamu a v roce 2014 opakovaně letecky cestovala mezi Vietnamem a Českou republikou. Soud uzavírá, že lékařské potvrzení MUDr. B. ze dne 21. 10. 2016 nelze hodnotit jako dříve neznámou skutečnost, která existovala v době původního řízení a žalobkyně ji nemohla objektivně znát nebo nemohla uplatnit. Nejsou tedy splněny podmínky pro obnovu řízení obsažené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Námitky žalobkyně jsou proto nedůvodné.
18. K námitkám žalobkyně, které se týkají nepřiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení, soud konstatuje, že se jimi nemůže zabývat, neboť jde o kompetenční výlukou ve smyslu § 70 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení jsou ze soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vyloučeny úkony předběžné povahy. Soud poukazuje na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 27. 10. 2009, č. j. 2 Afs 186/2006-54, publ. pod č. 1982/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, formuloval obecný test pro zkoumání, zda je určité „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutím předběžné povahy. Rozšířený senát ve zmíněném rozsudku uvedl: „*Aby (...) rozhodnutí mohlo být rozhodnutím předběžné povahy, na něž dopadá výluka uvedená v § 70 písm. b) s. ř. s., musí kumulativně splňovat tři podmínky: časovou, věcnou a osobní*“. Již na první pohled je zřejmé, že je splněna osobní podmínka, neboť přiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení dopadá na všechny účastníky původního řízení, jehož obnovy se žalobkyně domáhá. Je naplněna i časová podmínka rozhodnutí předběžné povahy, neboť rozhodnutí o přiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení předchází rozhodnutí konečnému, na jehož vydání má žalobkyně nárok a které podléhá soudnímu přezkumu. V projednávané věci je splněna i poslední podmínka, a to věcná. Pravomocné rozhodnutí o povolení obnovy řízení či o zamítnutí návrhu na povolení obnovy totiž řeší i případný dočasný charakter odkladného účinku. Soud dále zdůrazňuje, že je zcela irrelevantní zabývat se námitkami zpochybňující důvody, na kterých správní orgány založily nepřiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení, neboť odkladný účinek zaniká právní mocí rozhodnutí, jímž byl návrh na obnovu řízení pravomocně zamítnut. To platí tím spíše za situace, kdy soud aprobuje závěr správních orgánů, že žalobkyně netvrdila důvody, které

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

by mohly vést k povolení obnovy řízení. Jelikož jsou splněny všechny tři výše vymezené podmínky testu rozhodnutí předběžné povahy, rozhodnutí (výrok) týkající se nepřiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení žalobkyně podléhá výluce obsažené v § 70 písm. b) s. ř. s.

19. Nad rámec potřebného odůvodnění soud uvádí, že se shoduje se žalovaným v tom, že by přiznání odkladného účinku návrhu na obnovu řízení žalobkyně nic nezměnilo na tom, že jí zanikla účast na veřejném zdravotním pojištění, a to nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení jejího trvalého pobytu. Přiznání odkladného účinku totiž nemá vliv na právní moc, dočasně pozastavuje jen účinky daného rozhodnutí. Soud souhlasí se žalovaným rovněž v tom, že žalobkyně nedoložila, že by jí hrozila vážná újma, nekonkrétní potvrzení MUDr. B. tuto újmu doložit nemohlo. Soud dále upozorňuje na to, že zdravotní rizika spojená s mezikontinentálním cestováním žalobkyně uplatnila až v odvolání, a nelze proto vyčítat komisi, že tento důvod nehodnotila. Lze též zdůraznit, že v řízení o návrhu na obnovu řízení se nerozhoduje o povinnosti žalobkyně vycestovat z území České republiky, ale pouze o tom, zda bude, či nebude povolena obnova řízení, a žalobkyni tak v důsledku podaného návrhu na obnovu řízení nehrozí nutnost několikahodinového letu. O povinnosti vycestovat je rozhodováno v jiných řízeních (např. o správním vyhoštění či o povinnosti vycestovat z území).
20. S ohledem na vnitřní nedělitelnost výroku rozhodnutí žalovaného soud nemohl rozhodnout o odmítnutí žaloby ve vztahu k výrokům rozhodnutí správních orgánů o odkladném účinku návrhu na obnovu řízení, a proto rozhodl jedním výrokem tak, že se žaloba zamítá. Žalobu tedy soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)